

Πατρ. Ιεροσολύμων: Μη σκιάζεστε στα σκότη! (βίντεο)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Τη Δευτέρα 25 Μαρτίου 2019, ετελέσθη Δοξολογία για την εθνική επέτειο στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και συνιερουργούντων Αρχιερέων του Θρόνου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων και διακόνων. Παρών ήταν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Χρήστος Σοφιανόπουλος.

Η ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

Τήν Δευτέραν, 12ην /25ην Μαρτίου 2019, έτελέσθη Δοξολογία επί τη έθνικῃ έπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 1821 εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμφθη δέησις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους ἡμῶν τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων κατά τούς χρόνους τῆς ἀπηνοῦς Ὀθωμανικῆς τυραννίας καί εὐχαριστήριος προσευχή διά τήν ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί διακόνων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς χορωδίας “Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης” ὑπὸ τόν κ. Ἐμμανουήλ Δασκαλάκην, τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν καί μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας Ἱεροσολύμων, μεθ’ ἣν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία καί ὁ λαός ἀνῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καί εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ὡς ἔπεται:

«Μὴ σκιάζεστε στὰ σκότη! Ἡ λευτεριά | σάν τῆς αὐγῆς τό φεγγοβόλο ἀστέρι | τῆς νύχτας τό ξημέρωμα θά φέρει», λέγει ὁ ποιητής Ἰωάννης Πολέμης.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφianόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί.

Ἐκπρόσωπε τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Σάββα Βλαδιμήρου,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

Ἐμπλεοὶ ἐθνικῆς καυχήσεως ἐν Χριστῷ ἐορτάζομεν σήμερον τὴν ἱστορικὴν ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους τε καὶ ἔθνους ἐκ τῆς μακροχρονίου δουλείας τῆς Ὀθωμανικῆς κυριαρχίας. Σήμερον ἐορτάζομεν τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Ἡ ἡρωϊκὴ ὄντως Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἀποτελεῖ ὁρόσημον εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν. Καί τοῦτο, διότι μία μικρὰ ὁμάς ἀποφασισμένων ἀγωνιστῶν, μέ τὰς εὐλογίας τοῦ Ἐπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, ὑψωσαν τό Τίμιον Λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἔδωσαν τὸν ἱερόν ὄρκον «Ἐλευθερία ἢ θάνατος», «νῦν ὁ ὑπὲρ πάντων ἀγών».

Τό ἐθνεγερτικόν τοῦτο σύνθημα ἀντήχησεν ὡς οἰκουμενικὴ προσταγή εἰς ὅλας τὰς ἐστίας τῆς ὑποδουλωμένης Ρωμηοσύνης, ἡ ὁποία ἀκούουσα εἰς τοὺς λόγους τοῦ ψαλμῶδοῦ: «Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς», (Ψαλμ. 113,20), ἐπεδόθη μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν ἐπαναστατημένων τέκνων αὐτῆς εἰς τὸν ἱερόν ἀγῶνα, «γιά τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν», «Γλυκύτερο πρᾶμα δέν εἶναι ἄλλον ἀπὸ τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν» θά διατυπώσῃ εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ στρατηγός Μακρυγιάννης.

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ ἔθνους ἀγῶνα ὑπῆρξεν καθοριστικὴ. Ἠγετικά Ἐκκλησιαστικά μορφαί, ὡς τοῦ Μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, τοῦ Ἡγουμένου Δικαίου Γρηγορίου Παπαφλέσσα, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ Ἐπισκόπου Ἡσαΐου Σαλῶνων, μελῶν τῆς Ἀγιοταφτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ πλειάδος ἱερωμένων ἐπωνύμων καὶ ἄνωνύμων ἀνεδείχθησαν ὅχι μόνον ἐμψυχωταί τῆς ἀποτινάξεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ βαρβαρικοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας, ἀλλὰ καὶ παραδείγματα αὐτοθυσίας, δηλονότι μαρτύρων αἵματος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐχάρισεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «οὗ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία», (Β΄ Κορ. 3,17). καὶ ἀλλαχοῦ: «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἧ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ. 5,1).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ μεγάλοι καὶ διακεκριμένοι ἀγωνισταί τοῦ 1821 κατενόουν τὴν ἔννοιαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Πατρίδος ἀγιογραφικῶς καὶ οὐχί κοσμικῶς. «Πίστις εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα» καὶ «ἐλευθερία τῆς πατρίδος» ἀποτελοῦν τὴν συνεκτικὴν δύναμιν τῆς διαφυλάξεως τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως καὶ ταυτότητος τοῦ εὐσεβοῦς γένους τῶν Ρωμαίων καὶ τοῦ Χριστιανύμου ἔθνους τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐπιμαρτυροῦν οἱ στίχοι τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν ποιητοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ εἰς τὸν «Ὑμνον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν», τὴν ὁποίαν θεωρεῖ «ἀπὸ τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά».

Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἀπέδειξε περίτρανα ὅτι ἡ ἀποφασιστικότητα πρὸς αὐτοθυσίαν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν ἱερῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, ὡς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πατρίδος δικαιώνεται πλήρως. Καὶ τοῦτο διότι ὁ θυσιάζων τὴν ζωὴν του τὴν κερδίζει αἰωνίως, ἡ δὲ τυραννικὴ κυριαρχία ὑποχωρεῖ πρὸ ἠθικοῦ μεγαλείου ἐκδηλουμένου ἀποφασιστικῶς καὶ θυσιαστικῶς.

Ὁ ἀπαράμιλλος ἡρωϊσμός καὶ ἡ ἀξιοθαύμαστος θυσιαστικὴ μέχρις αἵματος διάθεσις τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ '21, δέον ὅπως ἀποτελῇ πηγὴν ἐμπνεύσεως διὰ πάντας ἡμᾶς, ἐν ὧσι τῶν ἐκδηλουμένων ἀήθων προκλήσεων ὑπὸ τῆς οὕτω καλουμένης «Νέας Ἐποχῆς» ἢ «Νέας Τάξεως», πρὸς διαφύλαξιν τῶν φυσικῶν νόμων καὶ τῶν ἠθικῶν ἀγιογραφικῶν ἀξιῶν. «Ἐθνη γὰρ τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιεῖ», (Ρωμ. 2,14) λέγει ὁ σοφὸς Παῦλος.

Ἡ Γεραρὰ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης ὁλοθύμως καὶ χρεωστικῶς συμμετέχουσα εἰς τὴν ἐπετειακὴν ἱεράν ταύτην μνήμην τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ εὐσεβοῦς γένους καὶ ἔθνους ἡμῶν, σύσσωμος κατήλθεν εἰς τὸν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον αἶνον καὶ δοξολογίαν τῷ ὑπὲρ ἡμῶν Σταυρωθέντι καὶ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντι Θεῷ καὶ Σωτῆρι Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ τῷ ἔθνει ἡμῶν θείᾳ εὐεργεσίᾳ. Ἔτι δέ ἱκετηρίους ἐντεύξεις καὶ δεήσεις προσήνεγκεν ὑπὲρ αἰωνίου ἀναπαύσεως ἐν χώρᾳ ζώντων τῶν μακαρίων ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοῦ εὐσεβοῦς γένους δέ καὶ ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων, πεσόντων καὶ μαρτυρικῶς ὑπὲρ τοῦ θεοσδότου δώρου τῆς ἐλευθερίας, ἀναιρεθέντων.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπιτρέψατε Ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον Ἡμῶν καὶ ἀξιοτίμως ἀναφωνήσωμεν : Ζήτω ἡ 25ῃ Μαρτίου 1821!

Ζήτω τό εὐσεβές καὶ βασιλικόν γένος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης!

Καί ὁ Ἕλλην Γενικός Πρόξενος ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Αρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Εἴμαστε εὐτυχεῖς που γιορτάζουμε σήμερα στο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων τὴν Εθνεγερσία του 1821 καὶ θυμόμαστε με εθνικὴ υπερηφάνεια τὴν ἐνδοξότερη σελίδα τῆς νεώτερης ἱστορίας του Γένους. Τιμούμε ἐκεῖνους που πολέμησαν με θάρρος, ἡρωϊσμό καὶ αὐταπάρνηση καὶ κατάφεραν, μέσα ἀπὸ ἓνα ἀνίσσο καὶ μακροχρόνιο ἀγῶνα που ἀπαίτησε ἀπερίγραπτες θυσίες, νὰ δώσουν τέλος στους τέσσερεις σκοτεινοὺς αἰῶνες ἐνὸς ξένου, τυραννικοῦ ζυγοῦ.

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ οφείλουμε νὰ θυμόμαστε τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα που κατέστησαν τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα του 1821 ξεχωριστό, τόσο γιὰ τὴν ἐλληνικὴ, ὅσο καὶ γιὰ τὴν παγκόσμια ἱστορία καὶ που ἔχουν ἀπόλυτὴ συνάφεια γιὰ μας σήμερα. Τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα που ἀποτελοῦν δίδαγμα γιὰ ὅλους τους σύγχρονους Ἕλληνες. Τρία εἶναι τὰ στοιχεῖα αὐτά: Τὸ κοινὸ ὄραμα τῆς ἐλευθερίας, ἡ εθνικὴ ἐνότητα καὶ ἡ

τόλμη μπροστά σε πολύ υπέρτερους εχθρούς και σε τεράστιες αντικειμενικές δυσκολίες.

Το κοινό όραμα ήταν αυτό της ελεύθερης Πατρίδας και δη της δημιουργίας ενός κράτους προτύπου, βασισμένου στις αρχές της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης που μεριμνά για όλους τους πολίτες του/χωρίς αποκλεισμούς. Το όραμα αυτό, ιδιαίτερα προωθημένο για την εποχή του, κατέστησε τον αγώνα δίκαιο και ηθικά επιβεβλημένο, χαλυβδώνοντας την αποφασιστικότητα και το σθένος των αγωνιστών και κερδίζοντας τη συμπάθεια χιλιάδων φιλελλήνων που τον ενίσχυσαν ποικιλοτρόπως.

Η εθνική ενότητα και ομοψυχία ήταν απαραίτητη για την έκβαση της Επανάστασης, όπως και κάθε κοινού αγώνα. Ο αντίπαλος προσπάθησε να διχάσει τους αγωνιστές, υποδαυλίζοντας εσωτερικές έριδες, με στόχο να πλήξει την πίστη στο δίκαιο αγώνα, να εξουδετερώσει το σθένος και να κάμψει την αντίσταση των αγωνιστών. Η ενότητα κατακτήθηκε μέσα από δυσκολίες και μετά από εμφύλιες ρήξεις που καθυστέρησαν την αίσια έκβαση της Επανάστασης. Το δίδαγμα για όλους, τότε και τώρα, είναι ότι χωρίς ενότητα και ομοψυχία ο κοινός σκοπός και τα εθνικά δίκαια κινδυνεύουν να απωλέσουν το νόημά τους και την αξία τους.

Η τόλμη των αγωνιστών που αψηφισαν την τεράστια ισχύ του δυνάστη και την αρνητική διεθνή συγκυρία και κήρυξαν τον απελευθερωτικό αγώνα, διεξάγοντάς τον, επί 8 και πλέον έτη, σε ξηρά και θάλασσα, είναι το χαρακτηριστικό εκείνο των Ελλήνων που επανειλημμένα τους έχει ωθήσει στο προσκήνιο της ιστορίας. Μια συνετή, υπολογιστική εκτίμηση των περιστάσεων θα συνεπαγόταν τη συνέχιση της εθνικής υποτέλειας και την εγκατάλειψη του εθνικού οράματος της ελευθερίας και της εθνικής υπερηφάνειας. Όπως το έθεσε ο Στρατηγός Μακρυγιάννης, «όταν οι ολίγοι αποφασίζουν να πεθάνουν, κι όταν κάνουν αυτήνη την απόφαση, λίγες φορές χάνουν και πολλές κερδαίνουν».

Σήμερα δεν λησμονούμε τον καίριο ρόλο που διαδραμάτισε η Εκκλησία για την επίτευξη του εθνικού σκοπού, διατηρώντας ακέραιη την ταυτότητα των Ελλήνων, στα μακρά και ζοφερά χρόνια της Τουρκοκρατίας. Η Εκκλησία υπήρξε η κιβωτός της σωτηρίας του Γένους και ο θεματοφύλακας των αξιών μας, διαφυλάσσοντας τη γλώσσα, την χριστιανική Πίστη και την ελπίδα της Ανάστασης του Γένους. Έτσι, όπως οι ίδιοι οι αγωνιστές διακήρυτταν, ο αγώνας της εθνικής παλιγγενεσίας έγινε «Δια την πίστιν του Χριστού την αγίαν και της Πατρίδος την ελευθερίαν».

Η Ελλάδα δεν λησμονεί την μεγάλη προσφορά των αποδήμων Ελλήνων στον αγώνα της εθνικής παλιγγενεσίας και αισθάνεται εσαεί ευγνώμων για αυτή. Οι Φιλικοί,

εκκινώντας από μεγάλα αστικά κέντρα της Ευρώπης, συστρατεύθηκαν με ενθουσιασμό και αυταπάρνηση με τους επαναστατημένους αδελφούς τους είχαν σημαντική συμμετοχή στη διαμόρφωση του κοινού οράματος της ελευθερίας, καθώς και στους αρχικούς σχεδιασμούς της Επανάστασης και συνέβαλαν στη δημιουργία του Φιλελληνικού ρεύματος.

Η 25η Μαρτίου παραμένει για όλους μας ο θεμέλιος λίθος της εθνικής μας οντότητας και ο κορυφαίος σταθμός της σύγχρονης ιστορίας του Γένους. Ο ηρωϊσμός, η αυταπάρνηση και η αποφασιστικότητα των αγωνιστών της Επανάστασης, και όσων εμπνεύστηκαν από εκείνους, να επιδιώξουν μια ελεύθερη, δίκαιη και δημοκρατική Πατρίδα, εμπνέουν κι εμάς, αλλά ταυτόχρονα μας δεσμεύουν να φανούμε αντάξιοί τους και, όπως εκείνοι, να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να συμπράξουμε όλοι για την υπέρβαση των εμποδίων, οσοδήποτε ανυπέρβλητα κι αν εμφανίζονται.

Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821

Ζήτω η Ελλάδα».

Έκ τῆς Ἀρχιγραμματείας